

[Forsvarsministeren.]

felser, er der jo stillet et Beløb til Raadighed til Brigaden i Tyskland, og hvis det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen lægger disse to Beløb sammen, vil han se, at han kommer tæt op imod en Udgift til militære Anliggender paa 300 Mill. Kr. Han kommer ikke i nogen stor Afstand derfra i hvert Fald. Det er Stillingen, det er den Kendsgerning, som det ærede Medlem kan bygge paa, men derudover kan han ikke drage nogen som helst Slutninger med Hensyn til, hvad der indtil videre er mit Standpunkt med Hensyn til den nye Forsvarsordning, som vi skal have her i Landet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Jørgen Jørgensen: Jeg finder det stadig noget ejendommeligt, at den højtærede Forsvarsminister i Dag ved denne Lejlighed rejser en almindelig Debat om vor Forsvarsordning for derefter selv at erklære, at han er ude af Stand til at sige noget om, hvad hans eget Standpunkt er, og paa en saadan Maade, at jeg slet ikke har nogen Mulighed for i den Taletid, vi har til Raadighed, at imødegaa det, som den højtærede Minister fremfører. Det havde været mere rimeligt, om den højtærede Minister havde holdt sig til det Forslag, der forelaa. Naar den højtærede Minister nu henviser til, at han af Hensyn til den Opgave, han har givet Værnscheferne, ikke er i Stand til at sige noget om den fremtidige Ordning, før Forslag foreligger, som han kan tage Stilling til, saa vilde det maaske have været mere passende, om den højtærede Forsvarsminister havde vist det samme Hensyn, før han imod Sagkundskaben foreslog at gennemføre en Hjemmeværnsordning, et Spørgsmaal, som efter al rimelig Fornuft maatte løses i Forbindelse med den samlede Ordning. Dengang tog den højtærede Minister ikke det Hensyn, som han nu paaberaaber sig, naar det gælder den samlede Ordning.

Naar jeg over for den højtærede Minister har sagt, at jeg vilde tilraade, at Ministeren kom ned paa Jorden, laa deri, at jeg tror, Diskussionen vil forme sig paa en anden Maade, end den gør i Dag, naar konkrete Forslag kommer til at foreligge. Den højtærede Minister siger, at han vil ikke en stor Oprustning, men jeg ved ikke, om den højtærede Minister mener, at alle de Udtryk, han her har anvendt om vort Forsvars Opgave, om at

Danmarks Stilling skal være helt anderledes for Fremtiden end tidligere i saa Henseende, ikke i Befolkningen vil bundfælde sig saaledes, at Ministeren til sin Tid, hvis han skal opfylde de Forventninger, han her vækker, maa møde med et Forslag, der vil kræve Beløb af en saadan Størrelse, at den højtærede Minister vil være nødt til at vige tilbage for at gennemføre det. Det er ikke muligt at gennemføre det, Ministeren her giver Udtryk for, inden for de snævre Rammer af Materiel, der kan fremskaffes, og inden for det, vi økonomisk kan magte. Jeg mener derfor, at den højtærede Minister ikke har noget Udgangspunkt for de Bemærkninger, som han har gjort over for mig, naar han staar saa sagligt svagt i det, som han gør.

Med Hensyn til Hjemmeværnet har jeg en Bemærkning at gøre til den højtærede Minister. Den højtærede Minister sagde, at det var en Nødvendighed at gennemføre en Lovfæstelse af Hjemmeværnet, bl. a. for at sikre sig, at Hjemmeværnet vilde blive respekteret efter Folkerettens Regler under en kommende Konflikt. Saa vidt jeg har forstaaet, er det fastslaaet, at ogsaa de bestaaende Hjemmeværn under en saadan Situation vilde blive respekteret efter Folkerettens Regler. Derfor kan dette ikke være den rigtige Begrundelse for, at denne Sag skal jages igennem nu.

Til det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft vil jeg sige, at hvis store Ord kunde gøre det, vilde Spørgsmaalet let kunne løses af det ærede Medlem; men det kan de nu ikke. Jeg har ikke henvendt til Hjemmeværnsforeningerne talt om Krigsmentalitet. Jeg har sagt, at den Tanke, at det skulde skabe Tryghed i Landet, at hver Mand gik med en Revolver i Lommen, anser jeg for at være forrykt. Jeg tror netop, det vil skabe Utryghed, hvis enhver skal regne med selv at tage sig til Rette og klare sine Mellemværender med sine Naboer, og jeg tror, at hvis man gik ind for den Tankegang, som det ærede Medlem er Talsmand for, vilde man ogsaa fremkalde Forventninger i Befolkningen, som det ærede Medlem heller ikke er i Stand til at indfri, den Dag vi stilles over for reelle Forslag. Jeg gør opmærksom paa, at da vi vedtog Forsvarsordningen af 1937, var der i Principperne ingen Uenighed. Der var en Nuanceforskel med Hensyn til, om Militæret skulde være lidt større eller mindre, men i Principet var der ingen Uenighed, og jeg tror, at det paa samme Maade vil vise sig, den Dag de konkrete Forslag foreligger, at Tonen